

ՏԱՍՆԵՐԿՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

ՄԵԼԿ

Տարեկան գինը 10 բուրլ, կէս տարեկանը 6 բուրլ:
Առանձին համարները 5 կոպէկով:

Թիֆլիսում գրվում են միմյանից խմբագրատան մէջ:

Օտարազգաբաշխը գրվում են ուղղակի
Тифлис. Редакция «Мелк»

Խմբագրատունը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(Բացի կիրակի և տօն օրերէն):

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լեզուով:

Յայտարարութիւնները համար վճարում են
իրաքանչիւր բառին 2 կոպէկ:

ԲՈՎԱՆԴԱՎՈՒԹԻՒՆ

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ: Նամակ Անալիսային
Նամակ Խմբագրին: Ներքին լուրեր:—ԱՐՏԱՔԻՆ
ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ: Արտաքին լուրեր:—ԽԱՌՆ ԼՈՒՆ
ԻՒՆ:—ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ:—ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ:
—ԲԱՆԱՍԻՐԱՎՈՒՆ: Ֆրիւկո Բալարան:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ԱՍԱՑՈՒՄԻՑ

25 հոկտեմբերի

Անցեալ տարի մի քանի անգամ խօսվեցաւ և
լրացուեցաւ նոյնպէս գովեցաւ, որ Թիֆլիսի Հա-
յոյ Բարեգործական ընկերութեան մասնաճիւղը
այստեղ հաստատուելու մտադրութիւն կար. այո,
այն ժամանակը համարեա շատերի խօսակցու-
թեան նիւթն էր այդ հարցը, իսկ հետեանքը
մնաց լոկ մտադրութիւն: Գուցէ ինձ պատասխա-
նեն, որ առեւտրի նախաձեռն և անախաձեռն վի-
ճակը յետ կանգնեցնել տուեց այդ մտադրութիւ-
նը. բայց միթէ բոլորովին մարած է կարեկցու-
թեան պարտաճանաչութիւնը մեզմանում,— երբեք:
Անարդարութիւնը նրանումն է, որ ճարպիկ աղ-
քատը գրաւում է մեզմանից և իր ամաչող պար-
կէտ պաշտօնակցի բաժնիւր. և ահա մի աղքատ
կարծախ հանդերձանից կամ տան անկիւնից հա-
րկաւոր բուրլիներ դուրս կը գան, իսկ միւսը
համեստութիւնից թէ ամօթից տանը ընկած «գոր-
ծիչ ոչ կարէ, մուրալ ամաչէ», նրա բաղմամբող
ընտանիքը, աշխատաւորից զրկված, մերկ, բոլորի
տանը նստած, հիւանդ և անդամաւործ երեխանե-
րով չբնակարարված, անչայտ է մնացել մարդասէր
զրկուցի գլխութիւնից, և այնպիսին էլ արքայի
միտ զուրկ է մնում միւր առատաձեռնութիւնից:
Ուրեմն օրինաւորապէս դորձելու. համար, մեզ

ԲԱՆԱՍԻՐԱՎՈՒՆ

ՖՐԻՆԿՈ ԲԱԼԱՐԱՆ

—Տեսնում եք, պարոն, նորից սկսեց ծերունին,
—ես այսպէս եմ մտածում իմ մասին. դու, եղ-
բայր, բաւական տխրութիւն կրեցիր քո հարկաւ-
մայ կեանքում, չէ որ պէտք է վերջ դրվի դրան:
Բայց այդ միջոցին յանկարծ յաւերժական կեան-
քն ես մտաբերում: Գիցուք թէ, պարոններ, բո-
լորը այնպէս է, որպէս խօսվում է ապագայ
կրօնութիւնների մասին: Լաւ: Ահա, օրինակ,
Ս. Սեբաստիանը կը պատմէ ինձ, թէ ինչ
պէս թիւրքերը արձակում էին նրա վրա
իրանց նետերը, թէ ինչպէս բոլի նման դամ-
բին նրան, և, այսու ամենայնիւ, ինչպէս նա գնաց
կապալաւ թաղաւորի առջև և ասաց նրան. քո մէջ
չուն արիւն կայ.—կը պատմէ նա, թէ ինչպէս դա-
նից յետոյ նրան բոլորովին սպանեցին: Յետոյ Պօլի-
կարպոս եպիսկոպոսը կը պատմէ ինձ, թէ որպիսի
կրկնայի խրատներ էր տալիս նա մի ինչ-որ կա-
պալա Ֆելդ-մարշալի և ինչպէս դա համար նրան
խորովեցին խաւովի վրա: Եւ, վերջապէս, Ս. Սե-
բաստիանը հազար անգամ կը պատմէ նետերի
մասին, իսկ Ս. Վիկտորիոսը անպիտո սուր բեկոր-
ների մասին,—բայց, ախար այդ ինչ բաներ են,
անկարգիւ դրանց վրա և անհրաժեշտ,—ամեն-
ինչ չը գիտենալ, թէ ինչ է բարեբար քունը: Զէ

հարկաւոր է անպատճառ «Բարեգործական ընկե-
րութեան» մասնաճիւղ ունենալ, կամ «աղքա-
տաց հոգաբարձութիւն» անունով մի պաշտօնա-
կան հիմնարկութիւն հաստատել Անալիսայում:
Քաղաքային բժշկի հարցը նոյնպէս նոր չէ ար-
ծարձված մեղանում: Անալիսայի համար անհրա-
ժեշտ է քաղաքային բժշկի ունենալ, որը գիտե-
նար տեղական լեզուները և մատչելի լինէր սոսո-
րին դասակարգի համար. մեր քաղաքում կան բը-
ժիշկներ,—գիտութեամբ հիւանդանոցի, զօրքի հա-
մար նոյնպէս և գաւառական բժիշկ, դրանք էլ իրանց
հերթում օգտակար են, բայց մենք աչքի առաջ
ունենալով խեղճերը, որոնք քաղաքացուց մի-
ժամանակութեան են կազմում, և այցելվածը
տալու անկարող են, երկրորդ չը հասկանա-
լով բժշկի լեզուից և փոխադարձաբար, շատ
անգամ միմիկայով խօսելով մէկըմէկու հետ, բա-
րեբաղը հեռանալին չը հասնելից դատ, երբեմն
պատահում է հակառակը հիւանդի հետ... Գա-
ւառական բժիշկ պ. Գաբրիէլին մի շատ աղին
և խղճմտաւոր անձնաւորութիւն է. նրա համար
դժուր է լինում չէ, որ մէկի այցելութիւնը բացասած
լինի, բայց դժբաղդաբար նա էլ նախ հայերէն
լեզուին բոլորովին անծանօթ է, երկրորդ, իբրեւ
դաւառական բժիշկ իր ծառայութիւնը զխաւո-
րապէս բաժանված է սահմանի մէջ այցելելու:

Քաղաքի մարքութեան համար, գլխաւորապէս
Մարտաշայ ասված ձորակի մասին կրկնելու եմ,
և հրաւիրում եմ ոտովկանութեան և քաղաքային
վարչութեան ուշադրութիւնը. ոչ մի անը տեսն-
ված չէ այդպիսի աղանդութեանց տիպաբը քա-
ղաքի հէնց ամենամարդաշատ և առաջին փողոց-
ների կողքին: Եթէ Նիկիտոսի խօսքն արեւ-
բաղդաբար միւր մօտ հիւր չլինի, դժուար չէ երե-
ւակայել, որ նրա մի աչքը կտըն է եղած, և ինչ
էք կարծում, յուրիս և օգոստոս ամիսներին կա-
րող էր մեղանում առանց հունձ ունենալ: Ուստի
բարեբարութիւն արած կը լինեն ամբողջ աղքա-

որ երբ քնում ես, զոնէ կարճ ժամանակով մեռ-
նում ես: Այստեղ, այս աշխարհում, եթէ չես
քնում, զոնէ որքան կամենում ես, յօրանում ես,
բայց թի գիտէ, կարող եմ արդեօք յօրանել երա-
նելի հողինը:

—Գուր դու ես շատ աւուրդ էք,—ասեցի ես
ծերունուն,—երկի մտածում էք աւելի ես սպրդել
քան թէ հարկւր տարի:

—Այո, ցուցելով մտածում եմ, որ կարելի է երբ
սր ամբողջ հարկւր տարի նայում ես կեանքի վրա
և տեսնում ես, թէ ինչպէս է կատարվում ամեն
ինչ, այդ ժամանակ, ճշմարիտ, աւելի ուրախ կը
լինիս միանգամից վերջացնել կեանքի հետ, միան-
գամից, մշտապէս: Որքան կը ցանկանայի երկար
քնել, երկար, այսինքն միւս անգամ չը դարձնել:
Նա դարձեալ խորատուղկեցաւ մտածութիւննե-
րի մէջ և մեքենաբար օրօրում էր իր բարձը:
—Երկնքի հետ, պարոն, հանաք անել չի լինի,—
դարձեալ սկսեց նա:

—Միթէ դուք հաւատում եք յաւերժական
կեանքին,—կամայ հարցրեց Բալարանը. այդ մի-
ջոցին նրա ձայնը դողդողում էր աւելի սաստիկ
սովորականից:

Ես ոչինչ չեմ հերքում,—պատասխանեց Կօլան-
կօն,—սուրբ գիրքը գրել է ինքը Աստուածը, և այդ
պատճառով ես չեմ կարող բացատրել բոլորը այն-
պէս, որպէս ես կը ցանկանայի: Բայց ես այն հա-
մազմուծքն եմ հասել, որ մարդու համար ամենից
լաւն այն է, որ աշխատէ ուրախ սրտով: Մար-
դու նշանակութիւնը աշխատանքն է, և որպէս
եւ, այնպէս էլ որքան ոչ օր, չէ կարող որոշ կեր-
պով տան նրան, թէ ինչ կը լինի նրա մասին:
Երբ քնում ես, զոնէ կարճ ժամանակով մեռ-
նում ես: Այստեղ, այս աշխարհում, եթէ չես
քնում, զոնէ որքան կամենում ես, յօրանում ես,
բայց թի գիտէ, կարող եմ արդեօք յօրանել երա-
նելի հողինը:

—Գուր իրաւ էք ասում, ոչինչ չէ կարող լինել
աշխատանքից բարձր, աշխատանքից և ուրախ
սրտից,—ձայն տուեց Բալարանը:—Բայց ամենից
գերազանցն է իր պարտաւորութիւնը կատարելը:

ընտելութեանը, եթէ մարքութեան հսկողութիւն
լինի այդ ձորակի վրա, և դրա համար ամե-
նահարկաւոր են,—առաջին, նոր արտաքնոցներ
չինչ նոր սպանդանոցի մօտերը. երկրորդ անա-
լիս արտաքնոցների խողովակները զոցել, որոնք
ուղղված են այդ ձորակի վրա. երրորդ, փողոց-
ների անկիւնները տախտակով պատել, կամ ջրերի
տակը մանելու միւսքը զոցելու համար, և չոր-
րորդ, հրամայել պայտաքների և ուրիշների աղ-
բերը տանել գետը լեցնելու, հակառակորդին են-
թարկելով դատաստանական պատիւ:

Տեղւոյս դրաժեղ մասը ողբերված էր «Մշակի»
մէջ տպված «Հայկունու կրթական և «Կայծեր»
յօրուածը կարդալով. բաւական է ասել որ պ.
Փաւստոսին կենաց բաժակներ անգամ պարպու-
ցան ընտանեկան երկոյթներում: Դաւանակակից
երեւել հայ վիպասան և բանաստեղծ պ. Բաֆֆի
հայ-գրականական ասպարիզում մատուցած ծա-
ւալութեան համար, նրա քսան և հինգ ամեակը
յարգելու նպատակով պատրաստվում են տօնելու և
այդ առաջարկութիւնը համակրութեամբ ընդուն-
վեցաւ ամեն դասակարգից. ստորագրութեամբ
հաւաքված գումարով մտադրի են պատշաճաւոր
ընծայ մը մատուցանելու. մասնակցողները սրբա-
զան պարտք են համարում այդ աղին և ժիր մը-
շակը յարգելու:

Ապտեմբերից այստեղ բայցից հայ ուսում-
նարանաց հովանաւորութեամբ մեծ. օր. Աղ-
նաւորեանցի «Վանկական պարտեզը», այդ «պար-
տեզը» անդանդին է Անալիսայի մէջ. յուսով
է, որ հետեոյներ կը լինեն դրա օրինակին:

Գոհ է հասարակութիւնը առհասարակ ուսում-
նարանաց հոգաբարձութիւնից, եթէ ուսուցիչների
ընտրութեանը համար տարածված լուրերը սուտ
լինէին, այդ դժգոհութեանց սկզբնապատճառ
լինական վերաբերումն է պ. Աղանային և համա-
րում, որ ուշադրեց իր այցելութիւնը Անալիսային
և հետեւաբար ուսուցիչները շտապեցին կազմել

Էլ ուրիշ ինչ պէտք է ցանկանանք մենք այդ աշ-
խարհում:

Գեւ ես ես աւելի հետաքրքրվում էի ծերու-
նիւ, քան թէ Բալարանով:

—Լմիր, բարեկամ,—դարձայ ես զէպի Կօլան-
կօն,—արդեօք ես կարողացայ լաւ հասկանալ քո
առածները: Գու ցանկանում ես մեռնել միանգա-
մից և մշտնջենաւորապէս, բայց չես վախճում
մահից:

—Ոչ, ոչ, պարոն,—խնդալով պատասխանեց
նա,—ես սարսափելի կերպով վախճում եմ մահից:

—Ինչու աչքովս:
—Ահա ինչու. քանի որ ես կենդանի եմ, իմ
մէջ դեռ կենդանի է և այն յոյսը, թէ մի օր կը հաս-
նի իմ վախճանը, ճշմարիտ չէ: Այդ խօսքերի
միջոցին ես զգում էի, թէ նրա փոքրիկ աչքերը,
կարծես, միտում էին իմ սրտի մէջ: Իսկ երբ կը
հասնէ մահուան ժամը—և յանկարծ կը յայտնվի
որ ես դարձեալ կենդանի պիտի մնամ, այն ժա-
մանակ յոյսն էլ վերջ կը տրվի:

Բոլոր չրջապատողները բարձր ձայնով ծիծաղե-
ցին:

—Ես խնդրում եմ ձեզ, պարոն,—չուտով սկսեց
խօսել ծերունին,—այսիցք իմ վրա, ես հօ յու-
տանաւորութեան մէջ ընկած մարդ չեմ, ես հօ որ և
ից է իր կայքը վատնած կալուածատէր կամ փո-
ղոցային քաղցած զբաղի չեմ, բայց կեանքը ա-
տելի է դարձել, զգուցեք ինձ: Գիտէք, որ
այդ հետեանքին կը հասնի իրաքանչիւր օր, երբ
նա նեղութիւն յանձն կտանի փոքր ինչ խորհել:
Երբ որ մարդիկ գտնում են մի ինքնապաշտ
իրան կան տուած մարդու, այդ միջոցին նրանք
դարձանում են և հարցնում են. ինչպէս էր նրա
պարտաւորութիւնը: Ինչպէս:—Ախար նա ամենին չէր
ապրում:

Մի րոպէ բոլորը լուռ կացան: Կրակը հան-
գարտ վառվում էր խաբոյի մէջ, և ծուխը ծուլ

յանձնել էր հոգաբարձութեանը: Կենսական պի-
տոյքները արժան են և բաւարար, օրը հանգարտ
և պարզ, առեւտրի հանգստութիւն. քաղաքում
տիրում է անդորրութիւն և ապահովութիւն. վա-
րակիչ հիւանդութիւններ չը կան:

Ա. Ա.

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳՐԻՆ

Թիֆլիս, 28 հոկտեմբերի

Հաւաքարի Ս. Մարիամեան հայ օրիորդաց ու-
սումնարանի Հոգաբարձական խնամակալական
վարչութիւնը պարտք է համարում հրատարակել
ի գիտութիւն հասարակութեան ուսումնարանի
հետեւեալ հաշիւը 1882/3 թուականին:—

Ս. Ուսումնարանը առ 1-ին Ապտեմբերի 1882 թ.
ունէր պարտք, 936 ռ. 92 կ. և ապուրի 914 ռ.
Յընթաց 1882/3 տարուայ ուսումնարանի ընդ-
հանուր մուտքն էր՝ 2159 ռ. 90 կ. ծախքը 2144 ռ.:
99 կ. այնպէս որ առ 1-ին սեպ. 1883 թ. առձեռն
դրամ ուսումնարանը ունէր, 14 ռ. 99 կ.:

Բ. Ուսումնարանի 936 ռ. 92 կ. հին պարտ-
քից 1882/3 տարում վճարվեցաւ, 525 ռ. բացի
սորանից 200 ռ. եւ թիւ. վերադարձի կարգա-
դրութեամբ վերացվեցաւ, այնպէս որ հին պարտք
մնաց, 211—92 կ.: Յընթաց 1882/3 տարուայ
նոր պարտք դրացաւ 260 ռ. ուրեմն ընդամենը
առ 1-ին սեպտեմբերի 1883 թ. ուսումնարանը
ունէր պարտք, 471 ռ. 92 կ.:

Գ. Վերոյիշեալ 914 ռ. ապառկներէն ուսում-
նարանը ստացաւ՝ 136 ռ., մնաց ապառկի՝ 778
ռ. յընթաց 1882/3 տարուայ աւելացաւ դարձեալ
ապառկի՝ 80 ռ.:—

Դ. Առ 1-ին սեպ. 1883 թ. ուսումնարանը ունէր
պարտք 471 ռ. 92 կ. ապառկի՝ 858 ռ. առձեռն
դրամ, 14 ռ. 99 կ.:

Ուսումնարանի վարչութիւնը յայտնում է իր

կերպով բարձրանում էր զէպի թղտնիկների անտա-
ռը: Քամին բոլորովին դադարել էր:

Հարկւրամայ ծերունին կողմնակի կերպով
նայեց Բալարանի վրա և կամաց ասաց ինձ.—նա
այդ տեսակ մարդիկներից է:

Բալարանը նստած էր գլուխը քարշ դրած, և
լուռ էր:

—Գէ, պատմիր մեզ որ և իցի բան, Բալարան,—
ասաց Կօլանկօն:

—Պատմիր, բարեկամ,—խնդրեցի և ես:—Ասում
են, որ դու լաւ պատմել գիտես:

Զինուորը տխուր կերպով ժպտաց:

—Ինչ էք հրամայում պատմել,—քաղաքավարու-
թեամբ հարցրեց նա,—հեքիմի, թէ մի ուրիշ բան:

—Ոչ, ես աւելի լաւ կը համարէի լսել մի պատ-
մութիւն քո կեանքից:

Կօլանկօն հաւանութեամբ շարժեց գլուխը:

—Այո, նա աւելի քան թէ միւսները փորձանք-
ների է հանդիպել,—աւելացրեց ծերունին:

Բալարանը ձեռքով դանդաղ կերպով շօշափեց
իր ճակատը:

—Ինչ էք կամենում, որ ես պատմեմ ձեզ:

Թղթէ մարդը պարզեց վիզը և դժգոհութեամբ
փայլեցրեց նրա վրա իր աչքերը:

—Այն ինչ բանի վրա էր ակնարկում հրէան
մի քանի րոպէ առաջ,—խօսեց նա:

—Այո, դա այնպիսի մի պատմութիւն է,—
կամաց պատասխանեց Բալարանը, և իսկոյն նրա
դէմքը բոցավառվեցաւ, և խաղաղ, անբացատրելի
սրտաշարժ տխրութիւնը պատեց նրա ամբողջ ե-
րեսը:

—Պատմութիւն,—ազահութեամբ հարցրեց Կօ-
լանկօն:

—Այո, պատմութիւն, որի նմանը շատ չէ պա-
տահում այս աշխարհում,—միմիջաց զինուորը:

—Այսպէս,—ասաց ծերունին:

—Ոչ ամեն պատմութիւնները զուարճալի են:

խորին հրապարակական չորհրդակցութիւնը այն հիմնարկութիւններն և ազնիւ անձինքներն, որոնք թէ միանուազ և թէ տարեկան անդամական նւէրներով նպաստեցին ուսումնարանին:

Նախագահ Բժ. Նաւասարդեանց, խնամակալներ՝ Միք. Սալամբէզեանց, Գ. Սունդուկեանց, Հոգաբարձուք՝ Գր. Մկրտումեան, Գ. Յակոբեան, Յար. Տէր-Ղ. Լոնդեան:

ՆՅՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Այս տարի շատ վաղ է սկսվել «Մշակի» բաժանորդագրութիւնը առաջիկայ 1884 թ.ի համար: Արդէն հոկտեմբերի վերջին օրերում սկսեցինք ստանալ բաժանորդագրւորները:

Ուղարկում ենք մեր բաժանորդներին տպված ծրարներ և տպված նամակներ, բաժանորդագրութեան համար:

Մի քանի երիտասարդներ թէ բերանացի և թէ գրաւոր կերպով դիմում են մեզ հարցնելով՝ արդե՞ր ճշմարիտ է որ յունկար ամսին կեղծ 1884 թ.ի, կը կատարվի մեր հեղինակ պ. Բաֆֆիի գործունէութեան քսան և հինգ ամեայ յօդեւանք: Մենք այդ հարցմունքներն ոչինչ որոշ չենք կարող պատասխանել, մենք լսեցինք միայն, որ հեղինակի տաղանդը պաշտող երիտասարդների մի խումբ դիտաւորութիւն ունի կատարել պ. Բաֆֆիի յօդեւանքը, բայց ինչ ձևով, երբ և որտեղ, — այդ մեզ բոլորովին անյայտ է:

Այս օրերս Թիֆլիսի կրօնօվ ամսագիրը կուրբ անդամները տուեցին մի ներկայացում ուսանելի լեզուով երևելի ուսու հեղինակ Օստրովսկու ներկայութեամբ և ի պատիւ նրան: Խաղաղին Օստրովսկու «Не въ свои сани не садись» կոմիդիան: Հասարակութիւնը շատ ծախահարեց թէ հեղինակին և թէ խաղաղութիւնը, իսկ ներկայացումից յետոյ թանգաղին հիւրին ընթերց առաջարկեցաւ նոյն իսկ կրօնօվի դահլիճներէ մի-նում: Սեղանին նստած էին մօտ 200 անձինք: Ասկեցան ճառեր և օտոտեր խմբիցան հռչակաւոր բանական գրողի կենացը: Օստրովսկի շատ զգացված ձայնով շնորհակալութիւն էր յայտնում:

Թիֆլիսի հայոց լրագիրները հաղորդում են, որ

—Դա սիրային պատմութիւն է, մէջ մտաւ թղթէ մարդը կիսաձայն և ամօթխած կերպով, կողքից երկչոտութեամբ նայելով զինուորի վրա: —Երբի, շատ հետաքրքրական է, — ձայն տուեց կօշակօս:

—Ամենին հետաքրքրական չէ, — նրան պատասխանեց զինուորը, — մի սովորական, համարեա ամեն օր պատահող պատմութիւն է: Եւ որովհետեւ պարոնը ցանկանում է լսել, եւ ամէլի յօժարութեամբ կը պատմի վէպերեան արշաւանքի մասին: Ահա գնացինք մենք...

—Միթէ կրկին մենք պէտք է քայլ առ քայլ հետեւնք քեզ Գուկլայից մինչև կօշակօս, — ընդմիջեց նրան ծերունին, — այդ կը լինէր եսթներորդ անգամ լսել քեզ: Ես կարծում եմ, որ դու կարող էիր պատմել մեզ մի ուրիշ բան:

—Աւելի լաւ կը լինի, եթէ պատմես մեզ այն պատմութիւնը, — թախանձում էր թղթէ մարդը:

—Ո՞ր պատմութիւնը:

—Այն պատմութիւնը, կատերինայի մասին, այն երեւելի տիկնոջ մասին, — կամաց, բայց յայտնի զգուհներով սասց թղթէ մարդը:

—Գուք ճանաչում էիք նրան, — հարցրեց Բալաբանը, աչքերը վեր չը բարձրացնելով, և իսկոյն լռեց:

Ոչ ոք չը վստահեաւ խօսել:

—Ես ճանաչում էի նրան, — սկսեց զինուորը, և նրա ձայնը դողողում էր նոյնպիսի անբութեամբ, որպէս վերջին հնչիւնը մեր ժողովրդական երգիչ Նա կամաց-կամաց բարձրացրեց զլուրէր: Նրա գէղը երևում էր սովորականից աւելի գունաթափ, իսկ նրա աչքերը էին այնպէս մեծ, հանդարտ, որպէս լինում է տեսիլք տեսնողների մօտ:

—Հիմա նա կը սկսէ պատմել, — շնչաց Մօն-գօլը և թեթեւ կերպով խթեց թղթէ մարդու կողքը:

տեղապահ, սրբազան Մակար արքեպիսկոպոսը հոկտեմբերի 23-ին Բեասարաբլայից դալով, հասաւ Թիֆլիս և սովորական պաշտօնական այցելութիւնները տալուց և ընդունելուց յետոյ, հոկտեմբերի 27-ին ուղևորվեց դէպի Էջմիածին:

«Արձագանք» շաբաթաթերթում կարդում ենք: «Մեզ գրում են Կ. Պօլսից հետեւեալը: Պետերբուրգ և Մօսկվա ընտկող քանի մը նշանաւոր ազգայնիկ տեղւոյն եկեղեցական դատուն հետ, նամակ մը գրած են սրբազան պատրիարք Տօր, շնորհաւորելով նրա վերադարձն յաթոռ պատրիարքական, խնդրելով, որ ու է պատճառով չը հրաժարի այդ կարևոր պաշտօնէն, մինչև որ ազգը կոչէ զինք Սարատսեան Մայր-Աթոռոյ վերաբաղմբու, իբրև Հայրապետ ամենայն հայոց»:

Մեզ հաղորդում են, որ հոկտեմբերի 1-ին 1883 թ.ին վախճանվեցաւ Վիլնիայում Միթլարեան-ների հայ-կաթօլիկների միաբանութեան արքայ-հայր, սրբազան Յակոբ Պօպօվ արքեպիսկոպոսը, իր 75 տարեկան հասակում:

Կիրակի, հոկտեմբերի 30-ին, կատարվեցաւ վանքի մայր եկեղեցու մանկական պարտիզի հանդիսաւոր բացում: Ս. պատարագից յետոյ թեմիս սըրբազան առաջնորդը վանքի քահանաների հետ միասին, մանկական պարտիզի աշակերտները և աշակերտուհիները իրանց վարժուհիների և բաղմաթիւ ժողովրդի ուղեկցութեամբ դիմեցին դէպի վանքի դաւթին մօտ գտնվող տունը, ուր գտնվում է օր. Մամիկոնեանի նոր հիմնած մանկական պարտիզը: Մանկական պարտիզի դահլիճը գեղեցիկ կերպով դարգարված էր: Պատերի վրա կախված էին կենդանաբանական զանազան պատկերներ, իսկ դահլիճի ճակատին դրած էր Ֆրեդէրիկ Կիսարձանը: Հողերակալ-նութիւնը միասնական պարտիզի օրհնութեան հանդէսը վերջացնելուց յետոյ, թեմիս սրբազան առաջնորդը մի քանի խօսք խօսեց մանկական պարտիզների նշանակութեան մասին մեր հայերիս մէջ, աւելացնելով թէ որպէս լաւ միջնակարգ ուսումնարաններ ունենալու համար հարկաւոր են լաւ ծխական դպրոցներ, նոյնպէս լաւ ծխական դպրոցներ ունենալու համար հարկաւոր և անհրաժեշտ են մանկական պարտիզները: Գովելով մանկական պարտիզի հիմնադիր օրիորդ Մամիկոնեանի եւնուհը և աշխատասիրութիւնը, սրբազան առաջնորդը յորդորեց ժողովրդին խրախուսել յարգելի օրիորդին թէ բարոյապէս և թէ նիւթապէս, աւել-

—Մամիկոնաւոր հեռագիրը փարիզից «Post» լրագրին հաղորդում է, որ Ֆրանսիական արտաքին գործերի մինիստր Շալմէլ-Լակուրի հրաժարականի պատճառը նրա խանգարված առողջութիւնն է: —Խօսելով չինական դեսպանութեան դօկումենտների մասին, որոնք տպված են փարիզի մէջ, Շալմէլ-Լակուրի պնդում է, որ այդ դօկումենտները ոչինչ չեն ապացուցանում. «այսպէս տնուտ այն, ինչ որ մի ժամանակ կը հազարավի, այն է թէ ինչպիսի ազդեցութիւններով առաջնորդվում էր Չինաստանը, ներկայացնելով յայտնի պահանջներ: Մի ժամանակ կը յայտնվի, թէ մի քանի անձինք ինչպիսի ստորեկրեայ աշխատանք

Բոլորը ընդունեցին այնպիսի դրուժիւն, որի մէջ ամեն մէկը յարմար էր համարում պատմութիւնը լսելու համար: Մնայլը, որ միշտ անցու-դարձ էր անում յետ ու առաջ, որպէս պահապանի պարտաւորութիւնն էր, կանգնեց և յենվեցաւ իր մանգաղի վրա:

—Ի՞նչպէս պատահեց, որ ես առաջին անգամ հանդիպեցի նրան, — սկսեց Բալաբանը: —Այո, այդ պատահեց այնտեղ, կարդնիների անտառում, որը գտնվում է Տուրկալայի մօտ: Նա որոնում էր սոււնիկը, և երկայն սուր փուշը, իմանում էր, միմիկ էր նրա ոտի մէջ: Նա նստած էր կոպարի վրա և բարձր ձայնով լաց էր լինում: Հէնց որ տեսայ, որ մի գեղեցիկ աղջիկ նստած լաց է լինում, խղ-ճացի նրա վրա: Ես իսկոյն կանգ առի և հարցրի նրանից, ինչ է պատահել, իմ նաղելի:

—Նա չը պատասխանեց, կրկին բռնեց փուշը և աւելի սաստիկ սկսեց հիկեկալ: Այդ ժամանակ ես հասկացայ, թէ ինչ էր պատահել իմ թուշիկի հետ: Ես նստեցի նրա մօտ և առեցի. սպասիր, ես կօգնեմ քեզ: — Նա զնդարեց լաց լինելուց, հանգիստ կերպով մինչեւ զէպ ինձ իր ոտը և կողքից նայում էր իմ վրա: Ես նոյն բողբոս-դուրս քարչեցի փուշը: Երբ վերջացաւ, նա, կարծես թէ, մի առանձին շփոթութեամբ մէջ ընկաւ, առաջութեամբ գլխի թաշկինակը ձգեց իր երեսի վրա, վեր թռաւ և փախաւ, առանց ինձ շնորհակալութիւն յայտնելու: Պատահում էր, երբ զրանից յետոյ նա տեսնում էր ինձ, իսկոյն սկսում էր բոլոր ուժով փախչել ինձանից, կարծես թէ, ես վայրենի գազան լինէի, կամ մի որև ինչ աւաղակ: Բայց ինձ առանձին հաճութիւն էր պատճառում հանդիպել նրան: Միանգամ ես գալիս էի բարձած սպլակով, — ներկայ էի մի աճուրդի մեր հարևանութեան մէջ, — սայլը ծանր էր բարձած, և ես գնում էի ձիաների կշտով: Նա կանգնած էր ցանկապատի ետևում: Բայց հէնց որ նկատեց, որ ես

լացնելով որ վանքի մայր եկեղեցու դաւթում չը կայ յարմարաւոր չինութիւն մանկական պարտիզի համար և եկեղեցին նիւթական միջոցներ չու-նի, որ կարողանայ օգնել օր. Մամիկոնեանին նրա ծանր և դժուարին գործում: Սրբազան առաջնորդի առնարանութիւնից յետոյ մանկական պարտիզի սաները մի գեղեցիկ և պատշաճաւոր երգ երգեցին դահլիճների ափամասին: Սրբազան պատրիարքի յետոյ օրիորդ Մամիկոնեան խօսեց մանկական պարտիզների նշանակութեան մասին ընդհանրա-պէս, և մեղ՝ հայերիս համար առանձնապէս. յարգելի օրիորդը շնորհակալութիւն յայտնեց սրբա-զան առաջնորդին նրա քաջալերել խօսքերի հա-մար և յոյս յայտնեց, որ նորին սրբազանութիւնը օրանից յետոյ եւ կը շարունակի իր հովանաւորութիւնը տարածել մանկական պարտիզի վրա, իսկ հասարակութեանը խնդրեց չը խնայել իր բարոյական և նիւթական օժանդակութիւնը ման-կական պարտիզի համար: Օրիորդի ճառից յետոյ մանկական պարտիզի սաները էլի մի քանի երգեր երգեցին, որով և վերջացաւ հանդէսը: Ցանկա-նում ենք օր. Մամիկոնեանից յաջորդութիւն իր օգտակալ գործում:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

—«Tempt» լրագրին ասում է որ վալնայից «Daily News» լրագրին գրում են, որ թիւրքաց մինիստր-ների խորհուրդը Կ. Պօլսում նոր է ընդունել լե-ֆորմների պրօէկտը, որովք պէտք է մտցնվեն Ար-մենիայում: Այդ պրօէկտը անմիջապէս կը հաղորդ-վի մեծ պետութիւններին:

—Մամիկոնաւոր հեռագիրը փարիզից «Post» լրագրին հաղորդում է, որ Ֆրանսիական արտաքին գործերի մինիստր Շալմէլ-Լակուրի հրաժարականի պատճառը նրա խանգարված առողջութիւնն է:

—Խօսելով չինական դեսպանութեան դօկումենտների մասին, որոնք տպված են փարիզի մէջ, Շալմէլ-Լակուրի պնդում է, որ այդ դօկումենտները ոչինչ չեն ապացուցանում. «այսպէս տնուտ այն, ինչ որ մի ժամանակ կը հազարավի, այն է թէ ինչպիսի ազդեցութիւններով առաջնորդվում էր Չինաստանը, ներկայացնելով յայտնի պահանջներ: Մի ժամանակ կը յայտնվի, թէ մի քանի անձինք ինչպիսի ստորեկրեայ աշխատանք

տեսայ նրան, նստեց և ցանկապատի միջով սկսեց իր ու աչքերը փայլեցնել իմ վրա: —Ինչո՞ւ ես թաքնվում դուն, կատա, — ձայն տուի նրան, — կարծեմ, ես ոչինչով չը վիրաւորեցի քեզ, — եւ այդ խօսքերը ասելու միջոցին ես կանգնեցի ձիա-նիւրը: Աղջիկը պատասխան չը տուեց: —Այդ ինչ բաներ ես սարքում, — շարունակեցի ես, — միթէ ես ընկած եմ քո հետից: Ինչո՞ւ ես փախչում ին-ձանից, հէնց որ տեսնում ես ինձ: — Կատան աղբ ժամանակ ցանկապատի միջով նայեց իմ վրա, ձեռքը տարաւ դէպի աչքերը և խա-րամանկ կերպով ծծողեց: Ա՛խ, այն ինչ երես էր, այն ինչ առամիւս էին, նրանց մօտ ինչ արժէք ունէին սպիտակ մարմինները: —Գուք վերադառնում էք տօնավաճառից, Բալաբան, — ամօթխածութեամբ ասաց նա, — սխ, երանի թէ ես էլ ձեզ նման կարողանայի թափաւել լոյս աշխարհում: — Բայց քեզ աւելի վայելուչ կը լինէր զբօսանքներ կատարել և ոչ թէ չըջնվելի նման թափաւել: — Ես խօսում եմ միայն տօնավաճառ-նի մասին, բայց ինչ չէի տալ, նրա համար մի-այն, որ տեսնեմ մի օր և ինչ քաղաք, սե ծովը, իսկ ամենից առաջ ես կը ցանկանայի լինել կա-լօմէայում: — Գու դու ոչ մի անգամ չես եղել այնտեղ: — Ոչ մի անգամ: Ես դեռ ոչ մի քաղաք չեմ տեսել: — (այժմ նա վստահութեամբ նայում էր իմ աչքերի մէջ) — Զնայիր, որ ես կալօմէայում պարոնները ման եւ գալիս արկղների մէջ, որ դրած են չորս անիւների վրա, և թէ այնտեղ կայ տուն, լցված զինուորներով: — Ես բոլորը բացա-րեցի նրան, — այդ ժամանակ նա ոչ մի բանի մա-սին հետեւեց: — Ես հետեւեցի չորս անիւների վրա, և ասելով հարցրի, որ դա ունենար իբր պատահամբ հան-դիպելու ձև: Ա՛խ Տէր Աստուած, սիրահարական պատմութիւն, — ինչպէս և բոլոր այդպիսի...

էին կատարում Չինաստանին համոզելու համար, որ Ֆրանսիայի դիտաւորութիւնները հիմնաւոր չէին և որ դուք (պատգամաւորները) ոչ կա՞ք և ոչ միջոցներ ունէ՞ք նրանց պաշտպանելու համար, Մինիստրի այդ նշանաւոր խօսքերը առիթ են տալիս «Rappel» լրագրին հետեւալ դատողութիւն-ներ անել: — «Կանարկելով այն գաղտնի ազդեցու-թիւնների վրա, որոնց գործադրել են մեր դէմ Պիկինի մէջ, Շալմէլ-Լակուրի թէ իր և թէ իր ըն-կերների համար վատ դրութիւն պատրաստեց այն պետութիւնների առաջ, որոնց կարող են վերա-բերվել այդ անհարկութիւնները: Կարելի էր մտա-ծել, որ Կեղին դրել մէջ այդ խօսքերը մտել են խմբա-գրի ուղարկութեան պատճառով: Բայց երեւում է որ այն ենթադրութիւնը ճիշտ չէ: Կրանով մինիստ-րութիւնը կորցնում է իր յիսակէտը արտասահմա-նում: Կարգաւով այդ դատողութիւնները, ասում է «Republique Française» լրագիրը, կարելի է մտա-ծել, որ այդ բոլորը երազում եւ կարգում: Ի՞նչի-ցն է եղբակացում «Rappel» լրագիրը, որ մի-նիստրը խօսել է մի քանի պետութիւնների մա-սին: Նա խօսել է մի քանի անհասարկութիւնների մասին, որ մեծ զանազանութիւն է կազմում: Բա-ցի այդ, մինիստրը չէ ասել, որ այդ գաղտնի թշնամական գործողութիւնը այժմ էլ շարունակ-վում է: Թող հանգստանայ «Rappel» լրագիրը: Զա-րկը գործված է, արդէն միջոցներ են գործադրված նրանց առաջն առնելու: համար Յիշեալ անձնաւոր-րութիւնները այլ ևս չեն կարող վնասել Ֆրանս-սիային Չինաստանի մէջ, զուգէ այն պատճառով, որ նրանք անյապաղ կը հեռանան Չինաստանից»:

ԻՍԱՆ ԼՈՒՐԵՐ

Նֆէմէրդին (հայոց օրացոյցը) եկող 1884 տա-րու համար հետեւալ գուշակութիւններն է անում: — Այս տարի, երբ Արեգակը մտնի, մարտի 22-ին, Ուլխարի (նոյն աստղատուն) Առաջին աստիճանը, կիշխն Արեգակը կշիւ նշանի տակ, որ է Լու-սարբի տունը: Առաջիկայ տարին կը լինի ամեն-առատ, բայց կշիւի զօրութեան պատճառով գուշակվում է պտոյց ապակաւութիւն, մարդկա-յին մարմնի հորում, և պատերազմ, իսկ մեծ առատութիւն՝ ցորենի, ձէթի, գինու, սպրիտի, և այլ ամենայն մրցելի: Զմեան սկիզբը ցորտ կը լինի, կարկտիկ հանդերձ, իսկ վերջը բարեհա-ճոյ, դարունը ցորտ կը լինի մինչև Թունիս ա-միսը: Կը լինեն սպառնալիքներ անձրևների, կար-կտի և չորութեան, կը մեռնեն շատ եղներ: Գի-

կարծես, տեսնում եմ իմ առջև այն փողոցը, այն ցանկապատը և նոյն գեղեցիկ աղջիկը: Նրա միւս կողմում երկինքը տարածվել էր, ինչպէս մի կար-միւր շալ: Այլ եւս եւս չը կարողայայ նայել դէպի այդ կողմը, — մի ձեռքով բռնեցի բարձած սա-լակը, միւսով զարկեցի մտրակը գետնի աւաղնե-րին, և շարունակեցի իմ ճանապարհը: Հետեւալ կիրակին հանդիպում եմ իմ կատերինային եկեղե-ցում, — ներքեցէ, որ ասում եմ իմ կատերինային, — այսպիսի յիմար սովորութիւն ունեմ ես: Ես ա-զօթում էի և երբեմն նայում էի նրա վրա: Ժամ-երգութիւնը վերջանում է, ժողովուրդը եկեղե-ցուց դուրս է գալիս, օրհնած ջրի աւաղանի մօտ տիւրում է սարսափելի իրաբանցում. եւ բաղմու-թիւնը ձեղքելով մօտենում եմ և ափերիս մէջ տալիս եմ սուրբ ջուրը իմ գեղեցիկ կատերի-նային: Նա ժպտում է, մատները թափաւում է իմ ափերի մէջ, երեսը խաշակում է, յետոյ ջուրը սրակում է իմ երեսին ու փախչում է: Այդ օրից եւս ակամայ միշտ մտածում էի նրա վրա: Այդ ինչ զօբախտութիւն էր: Ես աշխատում էի իմա-նալ, թէ որտեղ կարող եմ հանդիպել նրան, բայց այնպէս, որ դա ունենար իբր պատահամբ հան-դիպելու ձև: Ա՛խ Տէր Աստուած, սիրահարական պատմութիւն, — ինչպէս և բոլոր այդպիսի...

(Կը շարունակվի)

Խմբագիր—Հրատարակող ԳՐԻԳՈՐ ԱՐՇՐՈՒՆԻ

Типографія Канцеляріи Главнонач. Гражд. час., Лорисъ-Меликовская ул., д. ваз.